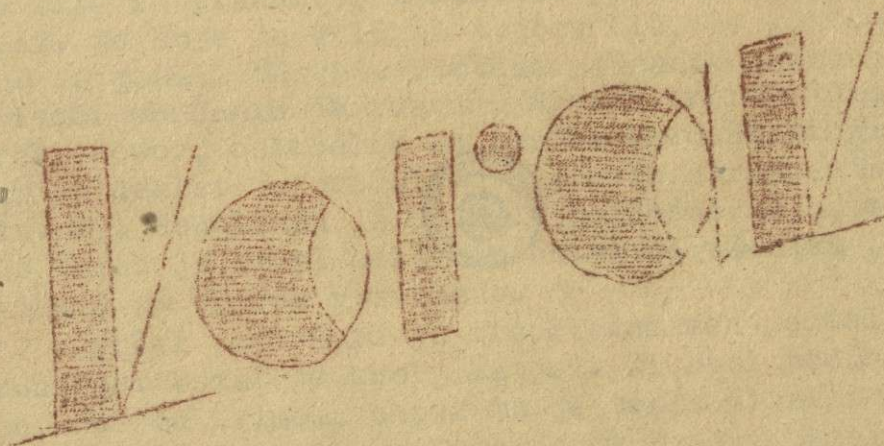
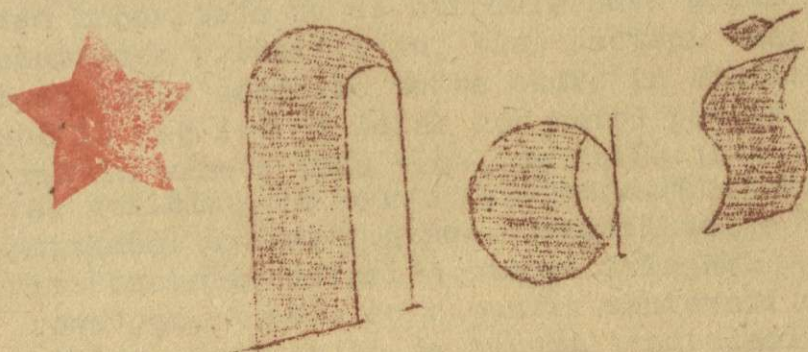

LETO 1.

20.FEBRUAR. 1944.

ŠTEV.1.

GLASILO VOJASKE SOLE XXXII. DIVIZIJE,
NOV in POJ

V S T A L J E K R A L J M A T J A Ž

Preko tisoč let nas je bičal tujec. Hotel nas je uničiti, toda čim bolj nas je tlačil, tem krčeviteje so se stiskale naše pesti v nestrpnem pričakovanju, kdaj nastopi čas, ko bodo lahko zdrobile težke okove in udarile. Tisoč in več let je ležal naš narod poteptan v hrvi in prahu, toda trpel je molče in v tem je vsa veličina njegovega trpljenja. Nekajkrat je poizkušal dvigniti glavo. Dvignil se je ljudje vit Posavski, dvignila sta se Zrinjski in Frankopan, kmetje so v puntih zahtevali svoje pravice. Toda tujec je neusmiljeno udaril ter s silo in plačanimi izdajalci potlačil vsak upor. Se huje je žvižgal tujčev bič, še gosteje so padali udarci. Stotine požganih domov, tisoči obešenih ob cestah, tisoči trpinov brez rok, nosov, oslepelih in tisoče onečaščenih žensk in deklet je pričalo o njegovem strašnem delu. Kri nedolžnih je kričala po maščevanju, toda narod je trpel molče in čakal odrešenika, ki naj ga povede v svobodo.

Prišel je čas ko je tisočletni sen postal resnica. Vstal je kralj Matjaž. Ni spal pod Pečo, ne pod Krimom, ampak mu je tekla zibelka v borni koči hrvatskega Zagorja, v kraju, kjer je preživiljal svojo mladost, njegov nesrečni prednik, Matija Gubec. Vstal je, dvignil meč in pozval vse mučane in zatirane v boj za svobodo. Od vseh strani so vrele množice pod njegov prapor, pripravljene, da žrtvujejo življenje za svojo domovino. Od Triglava in Soče do Kajmakčalana je zagrmel klic: Smrt fašizmu - Svobodo narodu! In glej, tujec je vstrepetal.

Skušal je zatreti v kali našo borbo, toda iz
iskre je že vzplantel silni požar, ki ga ni bi
lo več mogoče zadušiti. Čim bolj je v onemogli
jezi divjal okupator, tem tesneje so se strni-
le vrste hrabrih borcev okoli našega tovariša
ta - kralja Matjaža, in tem bolj so se večale
množice borcev, zroč z neomajnim zaupanjem v
svojega tovariša komandanta, ki jim je stal na
čelu in jih vodil v zmagovite borbe. Okupator
je pričel divjati, rušiti naše domove, moriti na
še matere in sestre, ter se posluževati najo -
krutnejših, najpodlejših in najbolj barbarskih
sredstev, da bi nas uničili. Vendar se mu to
ni posrečilo, kajti naša borba je pravična. V
njej se kaže vsa moč, ki jo premore tovarištvo.
Da, tovariši smo in vendar kako brezbrižno izgo-
varjamo tolikokrat na dan to sveto besedo. Iz
nje zveni vsa veličina naše borbe in ona moč
skupnosti, ki nas veže v nerazdružljivo celoto
ter nam daje tisto udarno silo, pod katero je
če naši sovražniki. Čedalje silneje udarja na
še pest. Njeni udarci, ki jih uravnava naš to-
variš maršal Tito s točnostjo, katere zadivlja
v svet, zadajajo težke rane sovražniku. Zato na-
prej, tovariši, za našim Vrhovnim komandan-
tom Titom, naprej brez strahu v boj za svobodo! Ni
več daleč dan, ko se bo sovrag zrušil v prah in
tedaj, tovariši, začnemo novo in lepše življe-
nje pod vodstvom našega ljubljenega kralja Ma-
tjaža - tovariša maršala Tita, v novi, svobodni,
demokratski in federativni Jugoslaviji.

Politkomisar Šolske čete - Miro

ŽIVEL PRVI MARŠAL JUGOSLAVIJE TOVARIŠ T I T O !

NAŠE VOJAŠKE ŠOLE

Ko so v letu 1941. prve partizanske skupnice začele z akcijami proti sovražniku, ni bilo v teh skupinah oficirjev, ali pa so bili zelo redki. Naše male partizanske edinice so postajale iz dneva v dan številnejše in močnejše. Temu porastu pa ni enakomerno odgovarjal številčni prirastek oficirjev. Oficirji bivše jugoslovanske vojske so radi svoje buržuazne vzgoje raje pristopali zloglasnemu, izdajalsko plačanemu četniškemu pokretu D. Mihajloviča, katerega je podpiral slečnozobi deček iz Londona, pristopali so raje k plačencem okupatorja: Nediču, Paveliču, Djukanjeviču in Rupniku.

Partizanske odrede so vodili redki aktivni oficirji, a v veliki večini hrabri, pošteni, nesebični in politično dobro zgrajeni mladi ljudje, ki so si pridobili vse vojaško znanje v vsakodnevnih borbah s sovražnikom. Tako je sčasoma nastala iz naših majhnih partizanskih odredov močna NOVJ, z velikimi vojaškimi edinicami in v borbi prekaljenimi in proslavljenimi borci, komandirji, komandanti, in politkomisarji. Ti komandanti in komandirji, ki so bili v začetku navadni borci, so prišli do svojih položajev radi svoje spretnosti, elastičnosti, odločnosti, iniciativnosti in predvsem radi hrabrosti. Kot starešine so oni te svoje vrline še bolj izpopolnili in tako dvignili svoj ugled in položaj v naši NOVJ. Ti mladi vojaški starešine, kateri so izšli iz vrst borečih se narodov, iz vrst delavcev, kmetov in poštene delavne inteligence, ki se bori z svo

jimi narodi in za svoje narode, so postali na da in up vsega naroda. Mnogi od teh junaških borcev so dali svoje mlado življenje na oltar domovine, za boljšo bodočnost svojih narodov, a na njihova mesta so stopali najboljši njihovi tovariši. Ko se je naša vojska pomnožila in ji je v krvavih junaških borbah uspelo osvoboditi večje pokrajine naše domovine ter utrditi na tem ozemlju našo oblast, je Vrhovni štab NOV in POJ osnoval tudi Oficirsko šolo, katere naj bi dala našim hrabrim in sposobnim borcem možnost, da se usposobijo in postanejo dobri in izkušeni komandirji in komandanti. Vrhovni štab je takoj pristopil k delu in prva skupina mladih borcev je že končala tečaj in ti mladi oficirji naše ljudske vojske so bili poslani po vseh naših divizijah. Prinesli so s seboj novi borbeni duh naše mlade vojske. Ta Oficirska šola pri Vrhovnem štabu, ki je dala tem prvim gojencem teoretično in praktično vojaško znanje, odgovarja Vojnim akademijam drugih armad.

Da se naša vojska čim bolj usposobi za težke naloge, ki so pred njo postavljene, so se osnovale po vseh naših divizijah vojaške šole in tečaji za nižji komandni kader, t.j. za desetarje in vodnike.

V te naše šole in tečaje prihajajo naši mladi, hrabri tovariši, ki so zdravi in sposobni, ki so se kot partizani v borbah dobro izkazali, in ti si bodo dopolnili svoje znanje s teoretičnim in praktičnim poznanjem vojaških ved, katere jim bo ta naša šola dala.

V teh naših šolah se vršijo predavanja po najnovejših praktičnih metodah, v našem narodnem jeziku. V te šole so gojenci in predavate

lji prišli iz istih vrst, iz vrst borcev, ki se borijo za iste ideale, za boljšo in srečnejšo bodočnost svojega naroda. V teh naših šolah živimo in se borimo vsi v enakih prilikah. Tu ni več tistih velikih razlik med gojenci in predavatelji, kakor je to v kapitalističnih državah, ker nas vse preveva duh borbe za narodove pravice. V te šole ne prihajajo gojenci zato, da se naučijo vojaških obratov na desno in na levo, temveč zato, da se izpopolnijo v vojaškem znanju, da se politično in moralno dvignejo, da svobodno predebaterajo na posebnih debatnih urah razne stvari, ki jih zanima jo, da se razvedrijo in odpočijejo ob urah od mora, da zapojejo po mili volji naše partizanske pesmi, da očvrstijo duh tovarištva, utrdijo svoje telo in povečajo svoj borbeni zalet.

Vi, tovariši gojenci, ste prišli v našo šolo kot navadni partizani - vojaki, katerim mo ge stvari niso bile znane. Po končani šoli se boste vi vrnili v svoje edinice, polni teoretičnega vojaškega znanja, discipline, energije in borbenega poleta. Vi boste vse to vnesli v naše edinice, na vaše tovariše - partizane, a na vaše mesto bodo prihajali novi tovariši. Vse to bo omogočilo naši zmagovati NOVJ, da bo lažje izvrševala napade in ofenzivne akcije na sovražnika, da bo lažje tega sovražnika v čim večjem številu uničevala in pri tem sama pretrpela čim manjše izgube. Zato, dragi tovariši gojenci in vi ki boste to postali jutri, vstopajte v te šole z veseljem in voljo! Mi vas pričakujemo tovariško. Delajte z voljo in energijo, učite se in trudite, da čim več sprejmete in spoznate! Ako ste bili hrebri prej

boste postali, po končani šoli, še hrabrejšim
borbenejši, in to se z enim samim ciljem, da
čim prej in s čim manjšimi lastnimi izgubami u
ničimo krvoločnega okupatorja, Hitlerjeve na-
cijistične barbarske horde in z njim belo - mo
dro - gardistične in švabobranske izdajalce in
da priborimo našim trpečim narodom, s svojo od
ločno voljo in borbeno silo, čim prej tako tež
ko pričakovano p r a v o s v o b o d o. Poka
žimo vsemu svetu kdo je in kakšna je N O V J
in kakšni so Titovi vojaki, ki s svojo krvjo o
gradijo čvrste temelje velike, svobodne, demo
kratske, enakopravne, bratske in federativne
nove Jugoslavije!

Zato, tovariši, hrabro in neustrašno naprej!
Pred nami je zadnji odločilni boj. Pred nami-
je zmaga, pred nami so novi dnevi sreče in
boljše bodočnosti, dnevi svobode in napredka.

Skozi šole do vojaškega znanja, s pomočjo
tega znanja v borbo, iz borbe b zmago in iz
zmage v svobodo, v srečnejšo in boljšo bodoč-
nost!

R a i č e v i č

ZAHTEVAMO OD ZAVEZNIKOV OTVORITEV DRUGE FRON-
TE !

ZAHTEVAMO OD ZAVEZNIKOV PRIZNANJE NAŠE ZAČAS-
NE VLADE - NACIONALNEGA KOMITETA OSVOBODITVE-
JUGOSLAVIJE !

ZAHTEVAMO, DA ZAVEZNIKI PREKINEJO DIPLOMATSKE
ODNOŠAJE Z BEGUNSKO-JUGOSLOVANSKO VLADO IN
KRALJEV PETROL II. !

VSE ZA PARTIZANE! - VSI V PARTIZANE!

DR. FRANCE PREŠEREN

6. februarja 1849. je prenehel delati in ustvarjati največji oblikovatelj slovenskega jezika, pesnik dr. France Prešeren. Njegova mladost in študijska leta so bila podobna življenju vseh naših velikih mož. Že v ljudski šoli je kazal veliko nadarjenost in pridnost. V gimnazijskih letih je, kakor večina slovenskih umskih velikanov, čisto strašal. Ko končani gimnaziji je končal na Dunaju pravo in nato na stopil v trnjevo pot zaniževanega in zapostavljenega slovenskega inteligenta, dokler mu ni uspelo, tik pred smrtjo, odpreti lastne advokature v Kranju. Umrli je razočaran in osamljen.

Velikost in pomen Prešerna ni samo v tem, da je uvedel v naše slovstvo celo vrsto novih pesniških oblik, da je končal abecedni boj in tako postavil trdne temelje našemu književnemu jeziku, temveč to, da je svetu pokazal, da je mogoče tudi v robatem jeziku slovenskega delavca in kmeta - rovtarja, kakor ga je takratna nemško orijentirana buržuazija imenovala, narediti umetnine, ki se lahko postavlja jo v isto vrsto z umetninami takorvanih kulturnih narodov. S svojimi pesmimi, v katerih je zajeta vse krasota našega jezika, pa je tudi kot pravi in zvesti sin svojega tlačenega naroda budil narodno zavest ter bodril narodk pogumu in k borbi. V svojem preroškem duhu je točno pokazal bodoči polet slovanskih narodov. On, ki je vse svoje življenje na sebi čutil narodnostno in socialno zatiranje, je bil tudi duševni voditelj napredne in nacionalno zaved

ne mladine; saj so se okoli njega in njegovih najožjih prijateljev zbirali vsi oni, ki jih je težilo in bolelo protinarodno zadržanje meščanstva in zaničevanje vsega, kar je bilo v zvezi z našim slovenskim kmetom in delavcem. Vse njegovo življenje je bila ena sama borba, borba za prostor na soncu.

Danes, ko je slovenski narod vrgel s sebe okove in bije že nad dve in pol leti boj za dosego najosnovnejših človeških pravic, je sprejel verze Franceta Prešerna:

" Največ sveta otrokom sliši Slave!
Tja bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti voljo, vero in postave.
Ak pa naklonijo nam smrt bogovi,
manj strašna noč je v črne zemlje krili,
kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi".

za svoje, ker je spoznal da je boljše biti mrtev, kot pa hlapčevati in tlačaniti tujcu-gospodu.

Zato, tovariši, krepko naprej, v borbo, da bo čimprej nastopil čas, ko si bosta slovenski delavec in kmet sama pisala postave, si sama rezala svoj kruh in v bratstvu živela s vse mi sosedi.

Velikemu sinu slovenskega naroda Francetu Prešernu pa čast in slava.

M i r k o

"Car daleč, a Bog je visoko!

Odkod pomoči in sveta? -

V pest svojo odslej le verujem,

zaveznik moj - puška je ta!"

A. Aškerc.

EKONOMIJA IN VOJNA

Za vojevanje v današnjih razmerah z ozirom na potrebe in čas, je neobhodno potrebna mobilizacija vsega narodnega gospodarstva. Danes so za vodstvo vojne angazirane ogromne vojske milijoni in milijoni vojakov delajo in živijo na frontah in v zaledju. Vsak dan se trosijo ogromne količine materiala za oskrbovanje teh milijonov, ki se borijo z orožjem v rokah. Da našnje vojske so oborožene mnogo bolj z avtomatskim orožjem nego prejšnje vojske, kar zahteva mnogo več municije. Ogromno letalstvo, ki je danes v stalnih akcijah je zelo drag rod vojske. Na frontah se danes uporabljajo cele reke borbenih vozil. Vojna in trgovska mornarica so danes uporabljene bolj kot kdajkoli prej. Irehranjevanje ogromnih vojsk, kakor tu di celih narodov, zahteva ogromno količino prehranjevalnih sredstev. Če bi imeli na razpolago statistiko o potrošenem materialu za vojne svrhe samo za en dan, bi videli, da so te številke bajne, da ne govorimo niti o številkah, ki so bile dosežene po nekolikoletnem vojskovanju. Brez dvoma so naporci narodov v da našnji vojski zelo veliki. Medtem, ko se v vojski potrebe in potrošnja materiala stalno veča, se istočasno sorazmerno temu večanju zmanjšuje proizvodna moč. Delavna moč, ki je bila prej uporabljena za izboljševanje življenjskega nivoja narodov, je danes od tega odtrgana in vržena v vojno proizvodnjo. Lenin je rekel: "Vojska je vsestranska preizkušnja vseh materialnih in duhovnih moči vsakega naroda".

Uspeh vojske je nemogoč brez podpore in ne

sebičnega dela vseh državljanov v tovarnah in rudnikih, brez kmetkega gospodarstva in prevoza. Vsa industrija se mora pretvoriti v vojno industrijo. Vse se žrtvuje, samo da se povečajo proizvodi in izboljša oborožitev. Količnik je potrebno da borci pokažejo borbeni heroizem, isto tako je potrebno da zaladje pokaže svoj delavni heroizem. Poljedelci, ki v mirnem času delajo za izboljšanje svojega gospodarstva, morajo za časa vojske svoje napore podeseteriti, da ne bi narod in vojska občutila pomanjkanja življenskih potrebščin. Poljedelstvo mora biti načrtno, da bolj odgovarja potrebam vojne. Tako je potrebno in važno načrtno in organizirano poljedelstvo imamo primer v Sovjetski Zvezi. Vemo da so nemške fašistične horde uspele v svojih prvih letih osvojiti Sovjetom najvažnejše poljedelske predele Ukrajine, Dona in Kubana, vendar sovjetski narod in Rdeča Armada kljub temu ni ostali brez življenskih potrebščin. Izvrstno organizirani holkozi in sofhozi so oskrbovali vojsko in prebivalstvo brez večjih težkoč. To je dokaz zdrave ureditve in načrtnega dela. Isto tako veliko vlogo ima v vojski tudi promet. Potrebščine, ki so potrebne fronti, morajo biti tja prepeljane, ker drugače ostanejo mrtve in brez vrednosti.

V naši borbi jasno vidimo, kako veliko vlogo igra gospodarstvo v vojski. Pri nas je oskrba vojske s potrebščinami zelo težka, ker je organiziranje stalnih in sigurnih baz zelo težko izvedljivo. Za zadostno in redno oskrbo na rodno-osvobodilne vojske bi morali imeti osvojen ozemlje. V Bosni in Hrvatski kjer tako osvobojeno ozemlje obstoja, je narodno gospo-

darstvo dobilo močan polet. Organizirane so velike delavske skupine, ki nesebično in vestno delajo za izboljšanje zapuščenega in uničenega kmečskega gospodarstva. Ti naši delavni heroji dajejo s svojim delom in organizacijo svoj veliki doprinos v naši brezkompromisni borbi proti barbarskemu okupatorju in narodnim izdajalcem. Delavec in kmet naših narodov črpata svoje zadnje moči, da borcev in osvobojenemu ozemlju dajata neobhodne potrebščine. Če tudi način naše borbe ne dovoljuje normalnega načina proizvodnje, vseeno je narodno gospodarstvo organizirano in mobilizirano tako, da zadovoljuje potrebam narodno-osvobodilne vojske.

Večina našega naroda dela pod nesramno kontrolo okupatorja in narodnih izdajalcev, pa mu kljub temu uspeva, da večino svojih pridelkov nesebično daje naši vojski. Tako delo naših narodov kaže, da je narodna zavest na visoki stopnji in je obenem tudi jamstvo za našo zmago in boljšo bodočnost.

I l j a

K R I V P L A M E N I K

Ropajte, puščite gospodarji,
čez vso zemljo.
razpnite vešala!

V nas je po tisočih letih zaplala
kri,

dvignil glavo upor!

Kadar čez gozdove rjovejo vinarji,
drevesa se svojih korenin zavedo -
zato,

ker nas danes iz zemlje rujete, barbari,

naše korenine do pekla poženo.

Tisti, ki ste jih včeraj še mogli slepiti,
danes vam streljajo v hrbet in obraz.

Hvala, naučili ste nas sovražiti,
poslušati krvi in duha ukaz!

Majhni smo, toda majhnih je mnogo!

Vsa Evropa je v drobovju zatrepetala,

od Sicilije do Urala,

od Islanda do kavkaških skal!

Iz sebe vas bo izpljuvala,

vas,

barbarsko, banditsko drhal!

Divjajte po kontinentu

mehanizirane horde,

ropaj, kolji, motorizirani Džingis kan

kri ni bencin,

krvi ne manjka nikoli.

Pesti so močnejše od jekla in tankov in bomb,
duh je ekrazit,

svoboda pridušen orkan!

Izpod ulic, izpod kasarn,

iz mraka gozdov in katakomb

vzbuhne upor!

Sveta zavlada človek,

ne jeklo, zločin, motorizirani umor.

M a t e j B o r

"Velika ljubezen za demokracijo, ki so jo pokazali jugoslovanski narodi v dve in pol letni borbi, je eden izmed najboljših dokazov, da bo Jugoslavija ne samo še nadalje obstojala, temveč da bo eden izmed vodilnih članov družine demokratičnih narodov".

(Angleški publicist Harriman o NOVJ v londonskem radiu dne 16. januarja 44.)

IZNENADENJE - POLOVICA USPEHA .

Gornji naslov je eden od najosnovnejših zakonov vojne umetnosti. Ta zakon velja že od najstarejših dob, pa vse do danes, za vse vojske in vse vojskovođe na svetu. Cilj vsakega komandanta je vedno bil in je, da na kakršenkoli način sovražnika iznenadi in ga zaloti ne pripravljenega za borbo. Z drugimi besedami, e na vojska vzame z iznenadenjem svoji nasprotni vojski njeno borbeno moč, ubija njeno moralo, razbija njene vrste, ji odvzema inicijativo in s tem tudi znago. Samo po sebi je razumljivo, da ona edinica, ki je sovražnika iznenadila, pridobi zase sledeče prednosti: moralno nadmoč, povečuje svojo borbeno vrednost, u čvrščuje svoje vrste, prevzema inicijativo in tako dosega znago. Najvažnejša pogoja za iznenadenje sta, tajnost priprave in hitrost izvršitve.

I z n e n a d i t i, a n i k d a r b i t i i z n e n a d e n, to mora biti osnovno pravilo vsakega borca, komandirja in komandanta - partizana. Strogo se držati tega važnega načela se pravi, zmanjšati svoje izgube in zmagati tudi takrat, kadar zato ni posebnih izgle dov. Pravilo iznenadenja je sveto pravilo vojne umetnosti, za katero tudi naš sovražnik do bro ve. Zato je tudi njegova težnja za iznenadenjem pravtako močna, kot naša. Zato se vrši med nami in našim sovražnikom večna tekma, kdo bo to načelo boljše izrabil. Zato se v borbi često dogajajo dogodki, ki ljudjem, kateri ne poznajo vojskovanja, izgledajo smešni.

Poznavajoč to najvažnejše načelo vojeva -

nja, si skušajo tudi razni vrhovni komandanti zagotoviti uspeh, in čim hitrejšo zmago, in to z različnimi oblikami iznenadenja: začetek vojne in operacij brez objave vojne (specijalisti Japonci), kršenje neutralnosti različnih neutralnih držav (specijalisti Nemci), prikrivanje in demantiranje mobilizacije in koncentracije svoje vojske, čuvanje vojnih tajnosti, tajna produkcija različnih vrst novega orožja, neuporabljenost tega novega orožja v prvih fazah vojne, ali v celi vojni, to vse zato, da bi lahko v glavni fazi vojne, ali v glavni vojni, z iznenadenjem dosegli čim večji uspeh in tako zmago.

Razni nižji in višji komandanti stremijo za tem, da na kakršenkoli način omogočijo svojim enotam uspeh s pomočjo iznenadenja. Navedimo nekaj takih ukrepov: kretanje in napadi ponoči, kretanje in napad na sovražnika z ene strani, s katere je napad otežkočen, in zato napredviden, s približevanjem postojankam v temnih nočeh, s tem da se sezujejo in odložijo vse zvenéče dele opreme, zaradi tišine, s postavljenjem zased, in različnih drugih sličnih stvari.

Navedimo sedaj nekaj primerov iznenadenja. Večkrat se je zgodilo, da so naše enote v nočnem naskoku izgnale sovražnika, ki je bil v večkratni premoči, iz njegovih postojank, zahvaljujoč se svoji hitrosti in iznenadenja. Pravtako se je dogodilo, da so naše enote dobile sovražnikovo geslo, prišle skozi stražo v samo postojanko in tankaj polovile spečega sovražnika in ga kot ujetnika odpeljale. To so krasni primeri iznenadenja, katere bi lahko imenovali celo vojne zvijače. Zraven tega

se je često zgodilo, da so naše edinice naredile v noči 20 - 30 km. marša, zato da bi drugi dan iznenadno ularile na sovražnika tam, kjer jih je najmanj pričakoval.

To delamo mi, a pravtako želi delati in da la sovražnik. Zato je naša važna naloga, da te njegove namere in načrte vedno in povsod onemodočemo. To lahko dosežemo samo s pojačano pažljivostjo in zavarovanjem. Radi tega je svota dolžnost naših obveščevalcev, da čim hitreje dobivajo in dostavljajo svojim štabom točne podatke o moči sovražnikovih postojank, o eventualnem sovražnikovem kretanju in njegovih namerah. Pravtako in še bolj važna pa je poostritev pažnje naših straž, patrol, zased, izvidnic in pa stalno postavljenje vedno budnih in za boj pripravljenih oddelkov ali celih edinic. Ako bodo ti gori imenovani organi za zavarovanje pravilno in vestno vršili svojo službo, ne bodo edinice nikdar iznenadene, nikdar premagane. Zato naj se vsak, ki vrši službo zavarovanja, dobro zaveda svoje svote dolžnosti, naj se zaveda, da je on uho in oko vse edinic in da se na njegovo pažljivost zanaša vsa edinica, ki je na počitku. Zato se zavedajte svoje odgovornosti in vršite službo resno in pravilno, ker je od tega zavisna usoda vse edinic in preko vaše edince tudi usoda drugih edinic in cele naše vojske, a preko vojske tudi svoboda in življenje cellega našega naroda.

Tovariši, zapomnite in poslužujte se načel: uspehi se dosegaajo z iznenadenjem.

R a i č e v i č

KONEC II. TEČAJA VOJAŠKE ŠOLE.

Naša vojaška šola je dne 6. januarja 1944. začela v Lokvah svoj drugi vojaški kurz, kateri je bil končan dne 22. januarja 1944. Po končanem kurzu so gojenci polagali izpite. Uspeh izpitov je bil zadovoljiv. Dne 23. januarja 1944. so gojenci priredili v vasi Praprotno zelo uspešen miting, katerega so se zelo številčno udeležili vaščani iz Praprotnega in okoliških vasi. Na mitingu sta govorila tovariš politkomisar in tovariš komandant Šole. Ob tej priliki so bile razdeljene tudi nagrade: prvi trije gojenci po rangi (tovariši Grom Vladimir, Buda Franc in Konstantinovič Milan) so dobili v dar slike tovariša Stalina, a prvi v rangi, tovariš Grom iz štabne čete XXXII. Divizije, je dobil zraven tega kot posebno nagrado divizije še ročno uro. Tovariš Grom se je v imenu gojencev družega kurza zahvalil. Govor tovariša Groma v celoti posnemamo:

" Tovariši, tovarišice! Zahvaljujemo se vam, da ste se v tako velikem številu udeležili našega mitinga. Zahvaljujemo se tovarišu komandantu in vsem tovarišem predavateljem za ves njihov trud, ki so ga imeli z nami, da nas čim bolj usposobijo v vojaškem znanju, tako da bomo sposobni popeljati v borbo naše tovariše, da jih bomo znali poučiti o vsem kar smo se naučili v šoli, ker vsakemu izmed njih ni mogoče, da bi posebej to šolo.

Obljubljamo tovarišu Titu (vzkliki: živel Tito!) da bomo njegovi zvesti borci za svobodo našega naroda in da bomo poslušni za vsako njegovo povelje, da si tako čimprej priborimo tako težko pričakovano svobodo

Smrt fašizmu - Svobodo narodu!"

K R I Ž A N K A Š T E V. 1

Vodoravno:

1. Najpriljubljenejši vzklik.
2. Trije samoglasniki in 2 soglasnika.
3. Borci proti okupatorju.
4. Soglasnik; ruska reka; samoglasnik.
5. Glas piščalke; železniška postaja med Ljubljano in Zidanimostom.
6. Žensko ime, tretji sklon; soglasnik; šport.
7. Komandant XXXII. Divizije (drugi sklon)

Navpično:

1. Del obleke; obrtnik.
2. Samoglasnik; hunski kralj.
3. Izvir; svetloba.
4. Samoglasnik; ima reka; soglasnik.
5. V neki stroki nepoučen; osebni zaimsek.
6. Soglasnik; lep; soglasnik.
7. Žensko ime; turško ime.
8. Soglasnik; poznan hrvatski pesnik.
9. Osebni zaimsek; prva mati.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									

Prva pravilna rešitev bo nagrajena z 20.ci greti.

S O L D A Š K A

Pet čevljev merim, palcev pet;
adijo, ljubca, starši,
in z Bogom vi, tovarši!
Dopolnil sem devetnajst let,
pet čevljev merim, palcev pet,
in čvrste sem postave
od nog do glave.

Očetov dom! ti naš slovo!
Kdor ni za bolji rabo,
naj varje dom in babo,
al v šolah beli si glavò!
Junaka vabi boj, ne bo
sé trudil on s peresom
in ne z drevesom.

Učeni stan je zaničevan,
skrbi in hude leta
morè ubozga kneta;
najprvi stan soldaški stan:
soldat živi vesel v en dan;
saj narod * da pol hleba,
in kar je treba.

Doma povsod, doma nikir,
obhodi dočeti sveta,
zavolj njega dekleta,
ženice imajo prepir,
in kadar zapusti kvartir,
si marsikatera 'z hiše
solzice briše.

Le eni ljubici je zvest,
ti ljubci čast se pravi,
ta gre z njim v boj krvavi,

ga spremi čez gore brez cest,
in čez ozišče trdnih mest,
kjer smrt junaške brate
povabi v svate.

Saj vem, da mora vsak umreti',
in iti vsak k pokoju,
na postlji ali v boju,
potrta starost, mladi cvet.-
Pet čevljev merim, palec pet,
veselo čem živeti,
junaško - umreti.

F. i r e š e r e n

(* = v originalu, cesar).

- - . - -

KI VLOČILCA JUNAŠTVA, KOT JE SARG-ŽRTVOVANJE -
ZA DOBRO IN SVOBODO DRUGIH! (G o r k i)

MI, KI BATIRA SVOBODO DRUGIH, NE NASLUŠI ,
DA JO UŽIVA SAMI (S t a l i n)

Priponba uredništva.

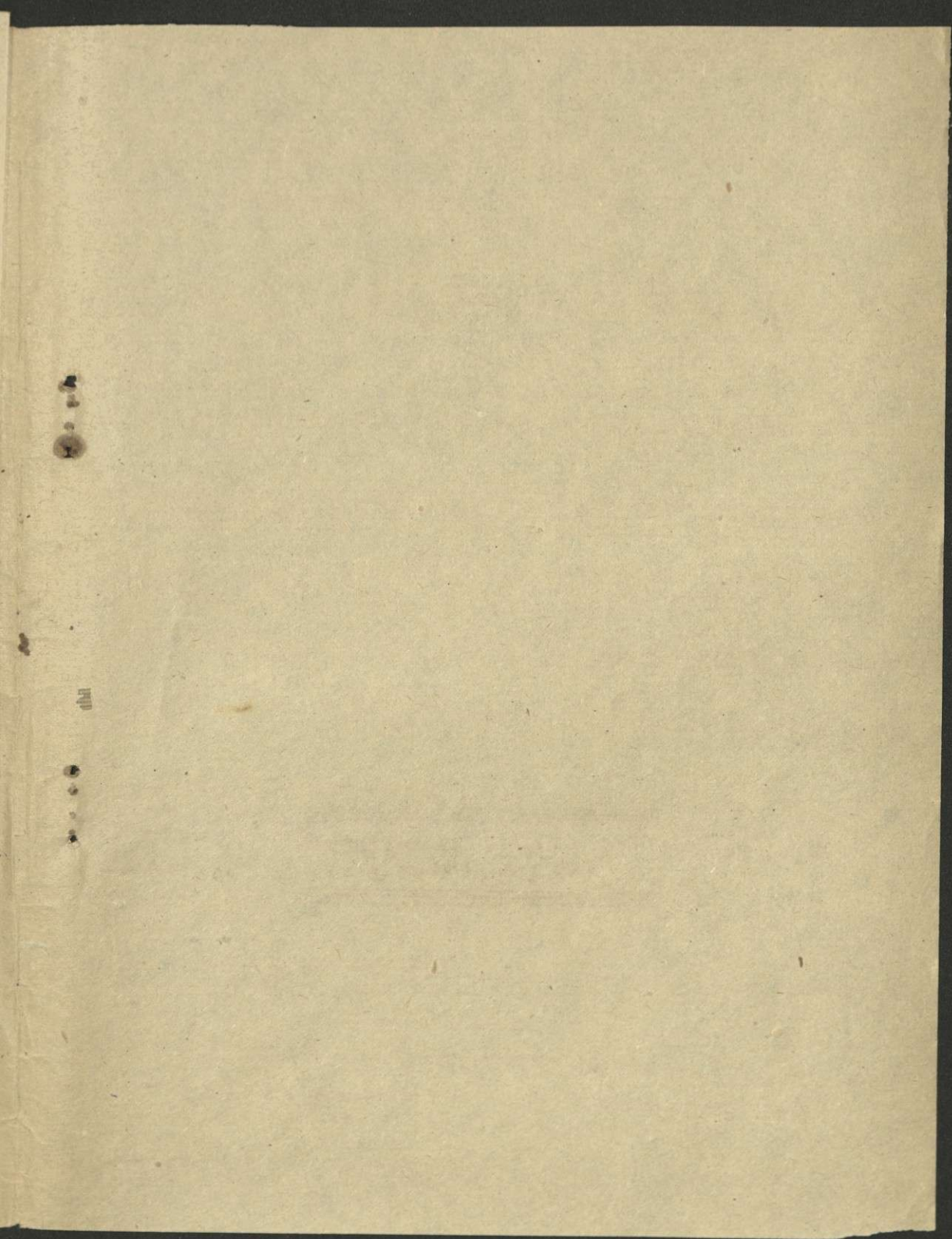
Vse čitatelje našega lista pozivamo, da nam pošljejo svoje dopise, katere bomo objavili v prihodnjih številkah. Članki so lahko: politični, vojaški, literarni, pesmi, karikature, uganke itd. Najboljši dopisi bodo nagrajeni. I stočasno pozivamo vse čitatelje našega lista, da list čimbolj širijo.

U r e d n i š t v o

V S E B I N A:

Vstal je kralj Matjaž
Naše vojaške šole
Dr. France Prešeren
Ekonomija in vojna
Kri v plamenih
Iznenadenje - polovica uspeha
Konec II. tečaja vojaške šole
Križanka štev.1
Soldaška

Tehnika „MATAJIT“